

[Poul Hansen (Kalundborg).]

som det er. Må jeg føje til, for at undgå misforståelse, at min undren ikke gælder kommunisternes stilling. Kommunisterne vil jo ikke være tilfreds, før det folkedemokratiske paradys har bredt sig over hele jordkloden, og før adgangen til at bære våben alene er forbeholdt deres meningsfæller.

Jeg skal så gøre nogle bemærkninger til forslagene om at gøre godkendelsen af Parisaftalerne til genstand for en folkeafstemning. Den højtærede stats- og udenrigsminister har allerede udtalt sig imod disse forslag, og socialdemokratiet er naturligvis ganske enig med ministeren heri.

For nogen tid siden var det ærede medlem hr. Aksel Larsen så venlig i folketingets spørgetid at fremdrage, hvad jeg havde sagt til et dagblad om dette folkeafstemnings-spørgsmål. Han gav det udseende af, at jeg skulle have ment, at der i grundloven ligefrem var et forbud mod at holde en sådan folkeafstemning. Det mener jeg ikke; men i den grundlovsparagraf, der giver et mindretal adgang til at kræve folkeafstemning om vedtagne love, undtages udtrykkeligt bl. a. love, som vedrører traktater med udlandet. Det kan jeg kun se som en erkendelse af, at udenrigspolitiske spørgsmål i almindelighed må anses for uegnede til folkeafstemning. Dernæst må jeg erklære mig enig med den højtærede stats- og udenrigsminister i, at netop det spørgsmål, som de, der har rejst denne kampagne, ønsker at befolkningen skal tage stilling til, nemlig spørgsmålet om vesttysk genbevæbning, har vi ingen indflydelse på. Genbevæbningen vil komme, uanset udfaldet af en dansk afstemning. Jeg synes derfor, at det rent ud sagt ville være at spille falsk spil overfor befolkningen, hvis man foranstaltede en afstemning, selvom man iøvrigt formulerede det, der skulle stemmes om, på en formelt korrekt og uangribelig måde.

Jeg finder det helt i sin orden og meget nødvendigt, at man på møder og i pressen sagligt og lidenskabsløst diskuterer de politiske problemer og ikke mindst det, vi behandler i dag. En sådan drøftelse er af største betydning for os herinde i vor standpunkttagen, men det vil ikke være rigtigt af os at skyde vort ansvar for denne standpunkttagen fra os.

Heroverfor gør man gældende, at der i befolkningen skulle findes et meget stærkt ønske om folkeafstemning. Man henviser til de underskrifter på krav herom, som er sendt til folketinget og til folketingets enkelte medlemmer, og man henviser til møder og stævner m. v., hvor kravet er rejst. Der foreligger mig bekendt indtil dette øjeblik intet officielt offentliggjort om antallet af underskrifter, men såvidt jeg er orienteret, har dette antal i hvert fald ikke nået 100 000, og selv et blad som „Frit Danmark“, der har været stærkt engageret i hele denne kampagne, har ikke nævnt et højere tal end $\frac{1}{4}$ million. Det er altså under alle omstændigheder mindre end 10 pct., der har givet kravet tilslutning, og formentlig kun en 3, 4, 5 pct., skønt der har været meget god tid til kampagnens gennemførelse, og skønt der så sandelig intet har været sparet i retning af at animere til tilslutning.

Jeg mener derfor ikke, at man kan tale om en stærk folkestemning. Jeg tager dette som et udtryk for, at befolkningens meget store flertal mener, at det påhviler folketinget selv at tage ansvaret i denne sag. Dette hænger utvivlsomt sammen med, at der i vide kredse gør sig en ikke ringe usikkerhed gældende; det erkender jeg gerne.

Det standpunkt, man tager til sagen, afhænger, såvidt jeg har kunnet følge med, i høj grad af, hvorledes man får sagen forelagt. I denne forbindelse vil jeg pege på den gallupundersøgelse, hvis resultater blev meddelt i dagspressen i dagene omkring den 10. december i fjor. Her skiftede svarene netop meget stærkt efter den måde, hvorpå spørgsmålene var formuleret. Et spørgsmål var formet således: „Det er vedtaget, at Vesttyskland skal have lov til at blive genbevæbnet (oprustet) indtil en vis grad. Er De for eller imod en sådan tysk genbevæbning?“ Hertil svarede 30 pct., at de var for, 40 pct., at de var imod, medens svarene fra 30 pct. var usikre. Helt anderledes faldt svarene på et spørgsmål, der lød således: „Når man tager hele Vesteuropas forsvar i betragtning, mener De da, at en vesttysk genbevæbning er nødvendig eller ikke nødvendig?“ Nu anså 43 pct. genbevæbningen for nødvendig, og kun 22 pct. anså den for ikke nødvendig, medens 35 pct.